

L. U. F. 80. Ökuanu, talesätt och skämt om olika bygdens invånare.

Ökuanu. För kallades Hjuugby-borna för "Hjuugby toppar" (tuppar) och det kom av den anledningen att när Hjuugby-borna exerserade beväring vid Kronobergs regememte hade de ett kompani som hade ett rött märke i bröstarna.

Ordpråk och talesätt. För ansågs befolkningen i Åsa socken vara något efter sin tid och särskilt bråkiga av sig, var någon särskilt utmärkande så hette det: "Man är en riktig Åsabo".

Att skåningarna anses för att vara sävliga av sig framgår av följande dialog.

Skåningen satt på en stol, då frågade sveätänningen. Vad gör du där? Svar: "Jag seder och tänker"

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf.

80.

ACC. N:R M. 11966:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Suätänningen: Vad gör du då när du inte tänker? Svar: "Då bara seder ja".

En liknande historia, om suätänningen som alltid sätter sig på en skarp (vass) sten om han skall ta igen sig lite. Varför det då? Jo för då vet han att han ej blir sittande för länge.

Att suätänningarna äro sparsamma framgår av följande: När de gjorde sina stadsresor till Kalmar och Karlshamn så brukade deras vagnar skrika och quälla i brist på snöria. När de hörd upp för backarna så skrek vagnshjulen. "Hätom oss hjälpa varandra" men när de hörd med för backarna så gick det fortare och de sade hjulen. "Skryda på, skryda på"

29

ACC. N:R M. 11966:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Muraryket var för mycket säsongbetonat, det fanns ett ordspåk om deras yrke. En hustru frågar muraren vad osten kostar, men om vären frågar han vad sillen kostar.

En skämtsam ordlek om sorken - uansen tjurda, drev, komaryd och asa, är följande: Tjuren drev kommet i assen.

3